

nale Kulturhistorie. Tegner Meiborg har i de sidste 3 Aar bereist forskjellige Egne af Landet for at opsoge, afbilde og beskrive Bygninger af Fortidens Bygningskunst paa Slotte, Herregaarde, Kjøbstadhuuse og Bøndergaarde. Som Resultat af disse Undersøgelser foreligger over 800 Skitser; det har herved vist sig, at der endnu er tilstrækkeligt Materiale til et rigt, fyldigt Billede af Formene fra det 16de og 17de Aarhundrede. Da Materialet paa Grund af dets Omfang maa behandles i forskjellige Afsnit, ønsker Tegner Meiborg først at afsøge Kjøbstæderne, hvad der sikkert kan gøres i Løbet af 4 Aar, naar han helt ofrer sig for Opgaven, i hvilken Anledning han andrager om den foreslaaede Understøttelse af 1,500 Kr. i hvert af de 4 Aar.

ad III. 11. Paa Grund af den store Betydning, som de Kalkmalerier, der i vore Dage faa hyppigt ere komne tilsyne i Kirkerne, have for Danmarks Kunst- og Kulturhistorie, og den Interesse, de have tildraget sig ikke alene for Bidskabsmænd, men for Folket i det Hele, er man fundet ved et Cirkulære til Stiftsøvrighederne at opfordre Kirkeinspektionerne, Kirketiendeierne og Kirkeværgerne til at have Opmærksomheden henvendt paa, at det ved Istandsættelsesarbejder indvendigt i Kirkerne paa Bøgge og Svælvinger eller andre Byggearbejder, der medføre Forandringer af disse Partier, iagttages, at Kalken varfomt afskæbes, for at malerisk Dekorations, der maatte være tilbækket, ikke skal borttugges uden at blive opdaget, og til, naar Spor af Maleri kommer tilsyne, strax at lade de paagjældende Arbejder standse og uden Ophold gjøre Indberetning — helst ved Telegram — direkte til Direktøren for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring, for at han uforsvøvet kan lade en Undersøgelse foretage ved en Sagkyndig.

At det er af største Vigtighed, at den sagkyndige Undersøgelse foretages uden Ophold, saasnart Meldingen om Kalkmaleriernes Opdagelse er gjort, er Noget, som følger af sig selv, da Arbejdet paa Kirkebygningen ellers vilde kunne lide en Standsning, som voldte stor Ulempe, hvoraf Følgen atter vilde blive, at mange Kirketiendeiere vilde tabe Interessen for at komme paa Spor efter Kalkmalerierne, og, naar saadan fandtes, vilde fristes til at lade være at gjøre Anmeldelse derom.

Da imidlertid Direktøren for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring i en fra ham indhentet Betænkning, der i sin Tid vil blive tilstillet Folketingsiets Finantsudvalg, til hvilken man tillader sig at henvise, har erklæret, at han ikke er i Besiddelse af de fornødne Medhjælpere til at lade de paagjældende Undersøgelser udføre paa den tilfattede hurtige Maade og savner Midlerne til at forstærke sig dem, finder man, idet man henviser til, hvad han derom har ytret, at det vil være nødvendigt, at der raades Bød herpaa ved en særlig aarlig Bevilling i dette Niemed, idet det tilspier, at man ikke noksom kan fremhæve Kalkmaleriernes Vigtighed ikke alene med Hensyn til at give os Oplysning om Middelalderens Kunst herhjemme, men — da man dengang pleiede at benytte sin egen Tids Klædebragt, Husgeraad osv. i Fremstillingen af de bibelske Scener — i Særdeleshed deres Betydning med Hensyn til at meddele os Kjendskab til vore Forsædres Færd og huslige Liv i forbums Dage lige til de mindste Smaating.

ad III. 12. Ved den ifølge Fredslutningen i 1864 foregaaende Grændseregulering er omtrent 2 Femtedele af Kalsund Sogn forblevne ved Hertugdømmet Slesvig, medens den øvrige Del af Sognet tilligemed Kirken er indlemmet i Ribe Stift. Ifølge den derefter foregaaende Opgjørelse af Mellemværendet mellem disse tvende Dele af Sognet skylder Kirken til den ved Slesvig forblevne Del af samme et Beløb af 1,539 Kr. 79 Ø. for dennes Del af den Kirken tilhørende Kapitalformue og af en Kirken ligeledes tilhørende Eng, hvis Brug er overladt til Sognepræsten imod at holde Kirken med Brød og Vin. Til Berigtigelse af dette Beløb, der hidtil foreløbig er blevet indeholdt i andre Midler, er det nu paalagt Kirken at optage et Laan, at forrente og afdrage i 25 Aar. Men da Kirkens Indtægter, der efter den ved Sognets Gjennemfæring bevirkede Afgang i dens Tiende, ere nedbragte til henimod 175 Kr., ere aldeles utilstrækkelige til at afholde en saadan Byrde ved Siden af dens øvrige Udgifter, har Kirkens Bestyrelse andraget paa, at Udøvelsen af det nævnte Beløb maatte blive overtaget af Statskassen. Dette Andragende har man faa meget mere fundet Anledning til at anbefale, som Kirkens ordinære Udgifter ikke ere formindskede med dens Indtægter, og som det synes at ville være ubilligt at paalægge de vedkommende Beboere af det til henved 68 Aar. Hartkorn reducerede Sogn at bære den Del af den Kirken som Følge af Fredslutningen paahvilende Byrde, som den ikke selv er istand til at bære.

ad III. 13. Lønningstillægene agtes uddelte overensstemmende med de i de sidste to Finantsaar fulgte Regler.